

กฎกระทรวง

การยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้า

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๐๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“สินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้า” หมายความว่า สินค้าที่นำไปใช้
เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าประเภทหรือชนิดเดิมหรืออีกประเภทหรืออีกชนิดหนึ่ง
ซึ่งต้องเสียภาษีสรรพสามิต หรือสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าเพื่อการส่งออก
แต่มิให้หมายความรวมถึงสินค้าน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันที่จะนำไปใช้ในการผลิตสินค้าน้ำมัน
หรือผลิตภัณฑ์น้ำมันโดยการเพิ่มสารเติมแต่ง

ข้อ ๓ สินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าที่จะได้รับยกเว้นภาษี
ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มิใช่สินค้าที่ผลิตขึ้นจากวัตถุดิบหรือมีส่วนประกอบของสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี
ตามกฎกระทรวงนี้ และ

(๒) เป็นสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าที่ต้องเสียภาษีสรรพสามิต

ข้อ ๔ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือนำเข้าที่ผลิตหรือนำเข้าสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบ
หรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้า ยื่นคำขอยกเว้นภาษีต่ออธิบดี ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด
พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐาน ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่
หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่สำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่นำเข้าหรือด่านศุลกากร
ที่มีการดำเนินการพิธีการตรวจปล่อยสินค้าตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี หรือทางระบบอิเล็กทรอนิกส์

ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งยกเว้นภาษี อธิบดีอาจกำหนดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือนำเข้า
ตามวรรคหนึ่ง วางหลักประกันได้ตามที่เห็นสมควรก็ได้

ข้อ ๕ ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ประสงค์จะนำสินค้าที่ขอยกเว้นภาษีไปใช้เป็นวัตถุดิบ หรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าของตน แจ้งสูตรการผลิตหรือกรรมวิธีการผลิตเพื่อประกอบการ พิจารณาคำขอตามข้อ ๔ ต่ออธิบดี ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ หรือทางระบบอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๖ ก่อนนำสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือก่อนขนสินค้าออกจาก อาคารของศุลกากร ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าตามข้อ ๔ แจ้งเจ้าพนักงานสรรพสามิต ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐานประกอบ ณ สำนักงานสรรพสามิต พื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมหรือท้องที่ที่สำนักงานศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่นำเข้าหรือด่านศุลกากร ที่มีการดำเนินการพิธีการตรวจสอบปล่อยสินค้าตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี หรือทางระบบอิเล็กทรอนิกส์

ในกรณีสินค้าที่นำออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือออกจากอาคารของศุลกากรไม่ตรงตามจำนวน หรือปริมาณที่ได้รับอนุมัติ ให้ได้รับยกเว้นภาษีเฉพาะตามจำนวนหรือปริมาณของสินค้าที่นำออกจาก โรงอุตสาหกรรมหรืออาคารของศุลกากรตามที่ตรวจสอบจริง แต่ไม่เกินจำนวนหรือปริมาณที่ได้รับอนุมัติ ตามข้อ ๔

ในกรณีให้เห็นสมควร อธิบดีจะสั่งให้ตรวจสอบสินค้าหรือสั่งให้ดำเนินการใด ๆ กับสินค้านั้น เพื่อพิสูจน์หรือแสดงว่าเป็นสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีก็ได้

ข้อ ๗ ก่อนนำสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีเข้าไปในโรงอุตสาหกรรม ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ที่จะนำสินค้านั้นไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าของตนแจ้งเจ้าพนักงานสรรพสามิต ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารหรือหลักฐาน ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ หรือทางระบบอิเล็กทรอนิกส์

ในกรณีให้เห็นสมควร อธิบดีจะสั่งให้ตรวจสอบสินค้านำสินค้าที่ได้รับการยกเว้นภาษีเข้าไป ในโรงอุตสาหกรรมก็ได้

ข้อ ๘ ในการขนสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีตามกฎหมายกระทรวงนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนด วิธีการขนสินค้าแก่ผู้ได้รับการยกเว้นภาษีหรือผู้ประกอบการซึ่งนำสินค้านั้นไปใช้เป็นวัตถุดิบ หรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าของตนก็ได้

ข้อ ๙ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่นำสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบ ในการผลิตสินค้าของตน ต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าดังกล่าวตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมกับยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี หรือในกรณีที่เป็นการส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักร หรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร ให้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับการขอยกเว้นภาษีหรือคืนภาษี

ข้อ ๑๐ กรณีที่มีการยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบใน การผลิตสินค้าแล้ว หากในภายหลังปรากฏกรณีดังต่อไปนี้ ให้ผู้ได้รับยกเว้นภาษีมีหน้าที่ต้องเสียภาษี

(๑) ในการขนส่งสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี หากผู้ได้รับยกเว้นภาษีหรือผู้ประกอบการตามข้อ ๕ ไม่ปฏิบัติตามวิธีการที่อธิบดีกำหนดเกี่ยวกับการขนส่งสินค้า ให้ผู้ได้รับยกเว้นภาษีมีหน้าที่ต้องเสียภาษีสำหรับสินค้าที่ขนส่งไม่ถูกต้องตามวิธีการดังกล่าว ในอัตราภาษีที่ใช้บังคับอยู่ ณ วันที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(๒) สินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีสูญหายหรือขาดจำนวนไปจากจำนวนที่นำออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน แล้วแต่กรณี ให้ผู้ได้รับยกเว้นภาษีมีหน้าที่ต้องเสียภาษีสำหรับสินค้าที่สูญหายหรือขาดจำนวนไปนั้น ในอัตราภาษีที่ใช้บังคับอยู่ ณ วันที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นได้สูญหายหรือขาดจำนวนไปเพราะเหตุสุดวิสัย หรือเป็นไปตามธรรมชาติหรือขาดจำนวนไปเพราะยังมีได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่สินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีเป็นน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันหรือสุรากลั่นชนิดสุราสามทับ หากสูญหายหรือขาดจำนวนไปเกินกว่าร้อยละศูนย์จุดห้าของจำนวนที่นำออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน แล้วแต่กรณี ให้ผู้ได้รับยกเว้นภาษีมีหน้าที่ต้องเสียภาษีสำหรับสินค้านั้น ตามชนิดและจำนวนที่สูญหายหรือขาดจำนวนไปในอัตราภาษีที่ใช้บังคับอยู่ ณ วันที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นได้สูญหายหรือขาดจำนวนไปเพราะเหตุสุดวิสัย หรือเป็นไปตามธรรมชาติ หรือขาดจำนวนไปเพราะยังมีได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน แล้วแต่กรณี

(๔) ผู้ประกอบการที่นำสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีไปใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าของตน ต้องนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนภายในเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีของสินค้านำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าเกิดขึ้น เว้นแต่อธิบดีจะประกาศกำหนดระยะเวลาไว้เป็นอย่างอื่น และหากไม่ปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้ได้รับยกเว้นภาษีมีหน้าที่ต้องเสียภาษีสำหรับสินค้าที่ไม่ได้ปฏิบัติตามนั้น ในอัตราภาษีที่ใช้บังคับอยู่ ณ วันที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัย และได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ขยายระยะเวลาการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

อภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๐๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ บัญญัติให้การยกเว้นภาษีให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสำหรับสินค้าที่นำไปใช้เป็นวัตถุดิบ
หรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง
จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้